

KWITOWAN (1) *part praet pass impf a. pf*

N sg m kwitow(a)n.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.: kwitowany s.v. kwitować.

Ten, który otrzymuje dokument potwierdzający odbiór pieniędzy lub rzeczy: yełlyze yełth czo przy stharólczye ye^{go} Kro. mczi Camyenyeczkyem tho wida panv Voyewodzye gdi bendzye od nyego kwythowan. LibLeg 11/183.

Cf **KWITOWAĆ**

JB